

O Belde

Ahmet Haşim

O Belde — Ahmet Haşim

İlk yayın: Göl Saatleri (1921)

Ahmet Haşim 1933 yılında öldü. 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu’nun 27. maddesi uyarınca eserin özgün metni kamu malıdır.

Metin, Vikikaynak (tr.wikisource.org) aktarımından alınmıştır:

https://tr.wikisource.org/w/index.php?title=O_Belde&oldid=140719 (revizyon 140719). Bu aktarım Creative Commons Atıf-AynıLisanslaPaylaş 4.0 (CC BY-SA 4.0) lisansı ile paylaşılır; bu PDF de aynı lisansla serbestçe paylaşılabilir.

pdfkitaphane.com

Denizlerden

Esen bu ince hava saçlarınla eğlensin.

Bilsen

Melâl-i hasret ü gurbetle ufk-ı şâma bakan

Bu gözlerinle, bu hüznünle sen ne dilbersin!

Ne sen,

Ne ben,

Ne de hüsnünde toplanan bu mesâ,

Ne de âlâm-ı fikre bir mersâ

Olan bu mâi deniz,

Melâli anlamıyan nesle aşına değiliz.

Sana yalnız bir ince taze kadın,

Bana yalnızca eski bir budala

Diyen bugünkü beşer,

Bu sefil iştiâ, bu kirli nazar

Bulamaz sende bende bir mâna,

Ne bu akşamda bir gam-ı nermin,

Ne de durgun denizde bir muğber

Lerze-i istitâr ü istiğnâ.

Sen ve ben

Ve deniz

Ve bu akşam ki lerzesiz, sessiz

Topluyor bûy-ı ruhunu gûya

Uzak

Ve mâi gölgeli bir beldeden cüdâ kalarak

Bu nefy ü hicre müebbet bu yerde mahkûmuz...

O belde
Durur menâtık-ı dûşize-i tahayyülde;
Mâi bir akşam
Eder üstünde daima ârâm;
Eteklerinde deniz
Döker ervâha bir sükûn-ı menâm.
Kadınlar or'da güzel, ince, saf, leylîdir;
Hepsinin gözlerinde hüznün var,
Hepsi hemşiredir veyahut yâr;
Dilde tenvîm-i ıstırabı bilir
Dudaklarındaki giryende buseler, yahut,
O gözlerindeki nîlî sükût-ı istifhâm.
Onların ruhu şâm-ı muğberden
Müte-kâsif menekşelerdir ki
Mütemâdi sükûn u samtı arar;
Şu'le-i bîziyâ-yı hüzn-i kamer
Mülteci sanki sade ellerine.
O kadar nâtüvan ki, ah, onlar,
Onların hüzn-i lâl ü müştereki,
Sonra dalgın mesâ, o hasta deniz
Hepsi benzer o yerde birbirine...
O belde
Hangi bir kıt'a-i muhayyelde?
Hangi bir nehr-i dîr ile mahdud?
Bir yalan yer midir, veya mevcut,
Fakat bulunmıyacak bir melâz-ı hulya mı?
Bilmem... Yalnız

Bildiğim, sen ve ben ve mâi deniz
Ve bu akşam ki eyliyor tehzîz
Bende evtâr-ı hüzn ü ilhamı.
Uzak
Ve mâi gölgeli bir beldeden cüdâ kalarak,
Bu nefy ü hicre müebbet bu yerde mahkûmuz.